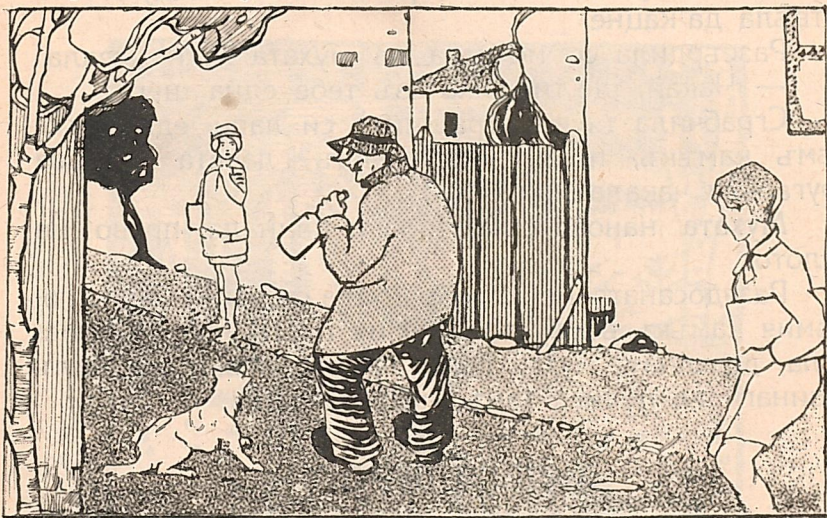

Всѣки, които го видѣше пиянъ, отбиваше се отъ далеко да го не срѣщне. Само деца тичаха на орляци следъ него и се прѣскаха като пилци, щомъ се обръщаше и почваше да крещи. А той крещѣше така, че гласътъ му се чуваше далеко изъ града.

Най-много си патѣха отъ неговото пиянство жената и децата му. Тѣ никога не смѣха да го дочакатъ въ кѣщи, щомъ узнаеха че е пиянъ. Бѣгаха или у съседитѣ или у свои сродници, гдето престоюаха, догде *изтрезнѣе*. Често се случваше да ношуватъ по чужди кѣщи.

Моновъ Ангелъ

Жена му понѣкога отиваше да се оплаче въ общината на кмета и го молѣше за защита. Но той се боеше да му не направи Дели Пено въ пиянството си нѣкоя пакостъ и не се решаваше да го гълчи. Всѣки пѣтъ отпращаше бедната жена съ думитѣ: „Пиянъ човѣкъ — лудъ човѣкъ, какво ще го уча!

Нешащната жена залинѣ. Тя почна да слабѣе и падна на легло. Сега децата останаха и безъ нейнитѣ грижи. Дветѣ по-голѣми трѣбваше да станатъ слуги. Дома на пияницата отиваше къмъ разсипия. Но това не го стресна. Той почна да се напива още по-често.

Хр. Спасовски